Europa-Parlamentet
2019-2024

Fiskeriudvalget

2023/2030(INI)

20.6.2023

UDKAST TIL BETÆNKNING

om gennemførelsen af Rådets forordning (EF) nr. 1100/2007 om foranstaltninger til genopretning af bestanden af europæisk ål (2023/2030(INI))

Fiskeriudvalget

Ordfører: Bert-Jan Ruissen

PR_INI_ImplReport

INDHOLD

Side

BEGRUNDELSE – RESUMÉ AF FORHOLDENE OG KONKLUSIONER 3

FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING 4

BEGRUNDELSE – RESUMÉ AF FORHOLDENE OG KONKLUSIONER

Baggrund

I 2007 blev Rådets forordning (EF) nr. 1100/2007 om foranstaltninger til genopretning af bestanden af europæisk ål vedtaget. Den har en bred og holistisk tilgang til forvaltningen af ålebestanden, og omfatter ålens forskellige livsstadier og vandringsruter. Dens anvendelsesområde omfatter EU-farvande, kystlaguner, flodmundinger og floder og forbundne indre vandveje i medlemsstaterne, der løber ud i havene. Åleforordningen fastsætter en forpligtelse for medlemsstaterne, der gælder fra 2009, til at fastlægge deres naturlige levesteder for den europæiske ål (ålevandløbsoplande) og til at indføre åleforvaltningsplaner for disse levesteder. Dette giver medlemsstaterne mulighed for at tage hensyn til særlige lokale og nationale forhold. Formålet med den enkelte åleforvaltningsplan er at reducere menneskeskabt dødelighed for at skabe stor sandsynlighed for, at det lykkes for mindst 40 % af biomassen af blankål at undslippe tilbage til havet set i forhold til det bedste skøn over den undslipning, der ville have været, hvis bestanden ikke var blevet udsat for menneskeskabt indflydelse. Åleforvaltningsplanen udarbejdes med det formål at opfylde dette mål på lang sigt. De foranstaltninger, som medlemsstaterne træffer, kan omfatte reduktion af det erhvervsmæssige fiskeri, begrænsning af fritidsfiskeriet, udsætningsforanstaltninger, strukturelle foranstaltninger med henblik på at gøre floder passable og forbedre levestederne i floderne, transport af blankål fra indvande til vande, hvorfra de frit kan undslippe til Sargassohavet, bekæmpelse af prædatorer, midlertidig slukning af vandkraftturbiner og foranstaltninger vedrørende akvakultur. Medlemsstaterne skal aflægge rapport til Europa-Kommissionen, i første omgang hvert tredje år, idet den første rapport skal aflægges senest den 30. juni 2012. Rapporteringens hyppighed falder til en gang hvert sjette år, efter at der er blevet indsendt tre rapporter med treårsintervallet. I rapporterne skitseres overvågningen, effektiviteten og resultaterne af forvaltningsplanerne.

Ordførerens holdning

Ordføreren er af den opfattelse, at åleforordningen er et godt og holistisk instrument, men at dens gennemførelse kan forbedres. Navnlig er problemet med barrierer for vandring ikke blevet løst i tilstrækkelig grad, mens fiskeriet er blevet væsentligt begrænset. Dette er også konklusionen på Europa-Kommissionens vurderinger. I den senere tid har de politiske beslutningstagere fokuseret på en yderligere reduktion af ålefiskeriet. Dette fremgår af Rådets afgørelse om fiskerimuligheder fra december 2022, der begrænser hav- og kystfiskeriet efter ål med en seksmåneders lukkeperiode. Ordføreren er af den opfattelse, at dette ikke er den rette vej frem for genopretningen af ål. Åleforordningen skal anerkendes som den centrale politik og det mest velegnede instrument til åleforvaltning. Ordføreren fremsætter flere anbefalinger til en bedre gennemførelse af åleforordningen, f.eks. forbedring af forvaltningsmodellen med henblik på at give mulighed for feedback og ajourføringer af åleforvaltningsplanerne, anerkendelse af fiskernes afgørende rolle, videreførelse af politikken for udsætning, håndtering af barriererne for vandring, intensivering af bekæmpelsen af IUU-fiskeri, fremme af videnskabelig forskning og harmonisering af dataindsamling.

FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING

om gennemførelsen af Rådets forordning (EF) nr. 1100/2007 om foranstaltninger til genopretning af bestanden af europæisk ål
(2023/2030(INI))

Europa-Parlamentet,

– der henviser til Rådets forordning (EF) nr. 1100/2007 af 18. september 2007 om foranstaltninger til genopretning af bestanden af europæisk ål (åleforordningen)[1],

– der henviser til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), særlig artikel 3, 4, 11, 38, 39 og 43,

– der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 af 11. december 2013 om den fælles fiskeripolitik, ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1954/2003 og (EF) nr. 1224/2009 og ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 og (EF) nr. 639/2004 samt Rådets afgørelse 2004/585/EF[2],

– der henviser til Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter[3],

– der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger[4],

– der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/56/EF af 17. juni 2008 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets havmiljøpolitiske foranstaltninger (havstrategirammedirektivet)[5],

– der henviser til bilag II til konventionen om international handel med udryddelsestruede vilde dyr og planter,

– der henviser til konventionen om beskyttelse af migrerende arter af vilde dyr,

– der henviser til Kommissionens evalueringer af åleforordningen i 2014 (COM(2014)0640) og i 2020 (SWD(2020)0035),

– der henviser til evalueringsrapporten fra 2019, som Kommissionen havde overdraget til Poseidon,

– der henviser til henstillingerne af 4. maj 2022 fra Det Rådgivende Råd for Østersøen om forvaltningsforanstaltninger for ål,

– der henviser til Rådets forordning (EU) 2023/194 af 30. januar 2023 om fastsættelse for

[1] EUT L 248 af 22.9.2007, s.17.
[2] *EUT L 354 af 28.12.2013, s. 22.*
[3] *EFT L 206 af 22.7.1992, s. 7.*
[4] *EUT L 327 af 22.12.2000, s. 1.*
[5] *EUT L 164 af 25.6.2008, s. 19.*

2023 af fiskerimuligheder for visse fiskebestande gældende for EU-farvande og for EU-fiskerfartøjer i visse andre farvande og om fastsættelse af sådanne fiskerimuligheder for visse dybhavsbestande for 2023 og 2024[6] og Rådets forordning (EU) 2023/195 af 30. januar 2023 om fastsættelse af fiskerimuligheder for visse fiskebestande og grupper af fiskebestande i Middelhavet og Sortehavet for 2023 og om ændring af forordning (EU) 2022/110, for så vidt angår fiskerimuligheder for 2022 i Middelhavet og Sortehavet[7],

– der henviser til erklæring fra Danmark, Frankrig, Italien, Grækenland, Nederlandene, Polen, Spanien og Sverige om ål for så vidt angår Rådets forordning (EU) 2023/194,

– der henviser til sin holdning af 16. maj 2006 om forslag til Rådets forordning om foranstaltninger til genopretning af bestanden af europæisk ål[8],

– der henviser til rådgivningen af 3. november 2022 fra Det Internationale Havundersøgelsesråd (ICES) angående den europæiske ål (*Anguilla anguilla*) i hele dens naturlige udbredelsesområde,

– der henviser til Kommissionens meddelelse af 21. februar 2023 med titlen "EU's handlingsplan for beskyttelse og genopretning af marine økosystemer med henblik på et bæredygtigt og modstandsdygtigt fiskeri" COM(2023)0102,

– der henviser til forretningsordenens artikel 54 og til artikel 1, stk. 1, litra e), i og bilag 3 til Formandskonferencens afgørelse af 12. december 2002 om proceduren for tilladelse til at udarbejde initiativbetænkninger,

– der henviser til betænkning fra Fiskeriudvalget (A9-0000/2023),

A. der henviser til, at åleforordningen fastsætter en forpligtelse for medlemsstaterne til at udvikle nationale åleforvaltningsplaner med et ensartet handlingsmål og en internationalt koordineret, treårig overvågnings- og evalueringsproces;

B. der henviser til, at 19 medlemsstater har vedtaget åleforvaltningsplaner for næsten 90 åleforvaltningsenheder, der omfatter ca. 1 880 foranstaltninger; der henviser til, at seks medlemsstater (Cypern, Malta, Østrig, Rumænien, Slovakiet og Ungarn) er fritaget for at udarbejde en åleforvaltningsplan; der henviser til, at Slovenien og Bulgarien (for deres flodsystemer uden for Sortehavet) ikke har udarbejdet deres åleforvaltningsplaner; der henviser til, at Kroatien i øjeblikket er i færd med at udarbejde sin åleforvaltningsplan;

C. der henviser til, at kun Nederlandene har forelagt ajourførte åleforvaltningsplaner til godkendelse, nemlig i 2011 og igen i 2018;

D. der henviser til, at der på nuværende tidspunkt kun findes én grænseoverskridende plan, der er anerkendt af EU, og som ligger i Minhos vandløbsoplande (Spanien og Portugal); der henviser til, at selv om det ifølge ICES (2022) anerkendes, at der findes et

[6] *EUT L 28 af 31.1.2023, s. 1.*
[7] *EUT L 28 af 31.1.2023, s. 220.*
[8] EUT C 298 E af 7.12.2006, s. 113.

samarbejde mellem medlemsstater og lande uden for EU gennem andre mekanismer, er der stadig vandområder, der kan drage fordel af en bedre koordinering af gennemførelsen af forvaltningsforanstaltningerne;

E. der henviser til, at distribueret kontrol under central koordinering er et element i åleforordningen; der henviser til, at forvaltningen af ålebestanden er for kompleks til en universalløsning; der henviser til, at åleforordningen giver medlemsstaterne fleksibilitet til at tilpasse deres nationale åleforvaltningsplaner til lokale forhold og nationale prioriteter;

F. der henviser til, at der ikke findes nogen særlig platform for ål på EU-plan for udveksling af oplysninger, drøftelser mellem interessenter og opfølgning på feedback;

G. der henviser til, at ifølge Poseidon-rapporten fra 2019 aflagde 18 ud af 19 medlemsstater rapport i 2012; der henviser til, at ifølge Poseidon-rapporten fra 2019 aflagde 14 ud af 19 medlemsstater rapport i 2015; der henviser til, at ifølge Poseidon-rapporten fra 2019 aflagde 15 ud af 19 medlemsstater rapport i 2018; der henviser til, at ifølge ICES (2022) aflagde kun 13 ud af 19 medlemsstater rapport i 2021; der henviser til, at medlemsstaternes rapportering ofte har været ufuldstændig og ikke-standardiseret;

H. der henviser til, at Kommissionen evaluerede den overordnede gennemførelse af åleforordningen og de nationale åleforvaltningsplaner i 2014 og konkluderede, at gennemførelsen af åleforvaltningsplanerne havde ført til restriktioner for fiskeriet, men at der burde lægges større vægt på forvaltningsforanstaltninger vedrørende menneskeskabte årsager til dødelighed uden for fiskeri, hvoraf størstedelen kun delvist var blevet gennemført af medlemsstaterne;

I. der henviser til, at Kommissionen vurderede, om åleforordningen var egnet til formålet i 2020, og konkluderede, at den var relevant og egnet til formålet, samtidig med at den tilføjede, at der var behov for yderligere ambitioner for at gennemføre forordningen med større fokus på ikke-fiskerirelaterede foranstaltninger;

Åleforordningen er det mest hensigtsmæssige, holistiske instrument

1. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til endnu en gang at gøre åleforordningen til den centrale politik for ålebeskyttelse og sikre en holistisk og sammenhængende tilgang; gentager, at åleforordningen blev fundet egnet til formålet ved Kommissionens evaluering fra 2020; er af den opfattelse, at der er behov for en bedre gennemførelse af åleforordningen og yderligere tiltag fra medlemsstaternes side;

2. bekræfter på ny åleforordningens mål om at genoprette ålebestanden til 40 % i forhold til uberørte forhold og dens hovedformål om at reducere dødeligheden for at muliggøre denne genopretning; anbefaler, at det er væsentligt at fokusere på det kortsigtede opnåelige dødelighedsmål for at nå det langsigtede mål for biomassen; fremhæver, at det kan være vanskeligt at definere "uberørte forhold"; påpeger, at målet på 40 % sandsynligvis ikke kan nås på grund af tab af levesteder, men at det er udgangspunktet for fastsættelse af målet om reduktion af dødeligheden;

3. påpeger, at nedgangen i bestanden har været standset siden vedtagelsen af åleforordningen, hvilket tyder på, at åleforordningen giver positive foreløbige resultater,

men at genopretningen vil være en langsigtet proces over flere årtier;

4. understreger, at forvaltningen af ålebestanden er for kompleks til en ensidig havorienteret tilgang; fremhæver, at fokus på årlige fiskerimuligheder ikke tager hensyn til vigtige faktorer såsom barrierer for vandring, kvaliteten af levesteder, ulovlig fangst og handel; understreger, at åleforordningen er holistisk og omfattende, tager højde for både ålens hav- og ferskvandslivsstadier og tager højde for både fiskeriets indvirkning og indvirkninger fra andre aktiviteter, der ikke vedrører fiskeri; påpeger desuden, at indvirkningen fra aktiviteter, der ikke vedrører fiskeri, kan være større end fiskeriets indvirkning, og at der indtil videre er blevet lagt alt for lidt vægt på menneskeskabt dødelighed uden for fiskeriet; er af den opfattelse, at foranstaltninger, der er truffet uden for rammerne af åleforordningen, undergraver sammenhængen i den vedtagne politik; beklager derfor, at Rådets forordning (EU) 2023/194 af 30. januar 2023 om fastsættelse for 2023 af fiskerimuligheder for visse fiskebestande gældende for EU-farvande og for EU-fiskerfartøjer i visse andre farvande og om fastsættelse af sådanne fiskerimuligheder for visse dybhavsbestande for 2023 og 2024 begrænser ålefiskeri i en seksmåneders forbudsperiode;

Forvaltning og feedback

5. bemærker, at der ikke findes nogen feedbackmekanisme, der sikrer opfølgning og regelmæssige politiske ajourføringer fra medlemsstaternes side i åleforordningen; beklager, at rådgivningen fra ICES fra 2012, 2018 og 2021, efter evaluering af den nationale gennemførelse af åleforordningen, ikke er blevet gennemført i tilstrækkelig grad;

6. opfordrer derfor til, at der oprettes et særligt rådgivende råd for ål med repræsentanter fra medlemsstaterne og fiskerisektoren, fritidsfiskere, vandforvaltere, vandkraftvirksomheder, naturbeskyttelsesfolk og andre relevante parter; foreslår, at dette rådgivende råd får til opgave at rådgive Kommissionen om gennemførelsen af åleforordningen, give feedback til medlemsstaterne om deres åleforvaltningsplaner, udveksle oplysninger mellem de forskellige parter og evaluere fremskridtene med gennemførelsen på nationalt og europæisk plan;

7. bemærker i denne forbindelse, at Kommissionen har til hensigt at nedsætte en ekspertgruppe, som bebudet i dens handlingsplan for marine økosystemer, med det formål at samle fiskeri- og infrastruktureksperter fra de nationale ministerier; anmoder Kommissionen om at tage ovennævnte forslag med i betragtning, når den nedsætter denne ekspertgruppe;

8. beklager, at kun én medlemsstat har forelagt en ajourført åleforvaltningsplan til godkendelse siden vedtagelsen af åleforordningen; opfordrer indtrængende medlemsstaterne til regelmæssigt at ajourføre deres åleforvaltningsplaner på grundlag af den bedste tilgængelige viden og rådgivning; opfordrer medlemsstaterne til at fastsætte konkrete mål og mellemliggende frister i deres ajourførte åleforvaltningsplaner; understreger, at genopretningen af ål er en langsigtet proces, der kræver en vedvarende indsats, og at en engangsforvaltningsplan ikke vil være tilstrækkelig;

9. beklager, at antallet af medlemsstater, der overholder rapporteringskravet i åleforordningens artikel 9, stk. 1, er faldet i årenes løb; minder medlemsstaterne om

deres forpligtelser i henhold til artikel 9, stk. 1; understreger, at det er afgørende at indsamle så mange oplysninger og data som muligt for at kunne træffe passende foranstaltninger;

Ålefiskeriforanstaltninger

10. fremhæver den vigtige rolle, som ålefiskeriet spiller i samfundet, idet ålefiskeri både er en socioøkonomisk aktivitet og en kulturel og flere hundrede år gammel tradition; henviser til, at ålefiskeriet er faldet betydeligt i det seneste årti; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til så vidt muligt at afholde sig fra at indføre yderligere restriktioner for fiskeriet; understreger, at fiskere har en vigtig rolle at spille som beskyttere og "øjne og ører", mens en fuldstændig lukning af fiskeriet kan føre til mere ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri (IUU-fiskeri); påpeger, at ålefiskeri udøver ikkeindustrielt fiskeri i lille målestok og ofte er beliggende i fjerntliggende områder, hvor fiskerne spiller en vigtig miljømæssig og social rolle;

11. udtrykker håb om, at de steder, hvor der kan være behov for yderligere restriktioner for fiskeriet, sker dette inden for rammerne af de nationale åleforvaltningsplaner og ikke i form af ad hoc-afgørelser fra Rådet og på grundlag af forudgående socioøkonomiske konsekvensanalyser;

12. bekræfter på ny, at udsætning er en af de genopretningsforanstaltninger, der er anført i åleforordningens artikel 2, stk. 8; er af den opfattelse, at udsætning er en nødvendig foranstaltning, indtil problemet med barrierer for vandring er løst på passende vis; opfordrer medlemsstaterne til at fortsætte praksissen med udsætning; understreger, at selv om bidraget fra udsætning til genopretning af bestandene på internationalt plan ikke kan fastslås, kan det have positive virkninger på lokalt plan; er af den opfattelse, at udsætning er en metode til at sprede og begrænse risikoen for genopretning af bestanden i betragtning af den stigende tørke, der forårsager problemer i floder i hele Europa; påpeger endvidere, at fangsterne til udsætning er relativt lave (2-3 % af alle glasål); understreger, at fangster af glasål er afgørende for den europæiske akvakultursektor, og anerkender akvakulturens vigtige rolle i forbindelse med udsætning;

13. opfordrer medlemsstaterne til at give fiskerne fleksibilitet med hensyn til at fastsætte de bedst egnede perioder for fiskeri, som kan variere fra land til land; opfordrer i denne forbindelse medlemsstaterne til i samråd med fiskerne at overveje at anvende kvoteordninger for at holde fiskeriet på et ansvarligt niveau; fremhæver, at en af fordelene ved en kvoteordning ville være, at den giver fiskerne mulighed for at vælge at fiske på tidspunkter, hvor det er kommercielt interessant at gøre det, samtidig med at fangsterne begrænses til et ansvarligt niveau; tilføjer, at dette kan bidrage til at forhindre overfiskning;

Foranstaltninger, der ikke vedrører fiskeri/vandringsforanstaltninger

14. understreger, at der skal gøres en større indsats med hensyn til ikke-fiskerirelaterede faktorer, der har indvirkning på åledødeligheden; fremhæver, at infrastrukturelle hindringer er en af de mest skadelige faktorer, der forårsager åledødelighed; bemærker, at dette problem ikke er blevet løst tilstrækkeligt af medlemsstaterne, hvilket fremgår af Kommissionens evalueringer i 2014 og igen i 2020;

15. opfordrer medlemsstaterne til hurtigst muligt at fjerne forældede dæmninger og andre barrierer;

16. understreger, at der findes fiskevenlige alternativer på markedet, der gør det muligt for fisk at passere gennem vandpumper og vandkraftværker; opfordrer medlemsstaterne til at gøre fiskesikkerhed til et obligatorisk krav for nye og gamle anlæg, når de udskiftes; påpeger, at der kan være behov for en fælles metode til at fastslå og certificere, hvornår pumper kan betragtes som fiskevenlige; fremhæver, at den eksisterende standard 8775[9] fra det kongelige nederlandske standardiseringsinstitut (NEN) i Nederlandene kunne tjene som eksempel;

17. opfordrer medlemsstaterne til at fortsætte med fangst- og overførselsprojekter som en midlertidig løsning på blankåls undslipning, hvis strukturelle løsninger ikke er mulige på kort sigt;

18. fremhæver, at vandringsforanstaltninger bør gennemføres på en koordineret måde med henblik på andre opstrøms- eller nedstrømsbarrierer langs samme vandringsrute;

19. opfordrer medlemsstaterne til også at træffe foranstaltninger mod andre menneskeskabte dødelighedsfaktorer såsom forurening og parasitter;

Foranstaltninger mod ulovlig handel og krybfiskeri

20. understreger, at IUU-fiskeri og ulovlig handel fortsat udgør et betydeligt problem; roser de nuværende gode resultater inden for retshåndhævelse og understreger betydningen af at forebygge yderligere ulovlig handel; understreger, at der er behov for mere kontrol og overvågning af åleforordningen;

21. opfordrer til bedre koordinering af told-, politi- og miljømyndighederne i og mellem medlemsstaterne samt til udveksling af data; opfordrer medlemsstaterne til fortsat at investere i de retshåndhævende myndigheders ekspertise og kapacitet;

22. fremhæver, at forbedret gennemsigtighed og sporbarhed for fangede glasål er en vigtig måde at bekæmpe IUU-praksis på, og at certificeringsordninger er et vigtigt redskab til at sikre, at fangsterne er lovlige; opfordrer medlemsstaterne til at offentliggøre deres planer for udsætning, således at den ulovlige handel med glasål bedre kan identificeres og målrettes;

23. opfordrer medlemsstaterne til at indføre reelt afskrækkende sanktioner; opfordrer til harmonisering af finansielle bøder mellem medlemsstaterne;

Videnskabelig forskning og harmonisering af dataindsamling

24. minder om, at meget viden om ålen er ukendt, herunder dens gydeproces og de nøjagtige årsager til nedgangen i bestanden; opfordrer derfor til mere videnskabelig forskning, der understøttes med tilstrækkelige midler og menneskelige ressourcer, i bestandens tilstand og årsagerne til dens tilbagegang; foreslår, at forskningen også undersøger virkningerne af klimaændringer, f.eks. i Golfstrømmen til og fra

[9] NEN 8775:2020+C1:2022 nl.

Sargassohavet;

25. påpeger, at der er en manglende sammenhæng mellem gennemførelsen af åleforordningen og den årlige rådgivning fra ICES om fiskerimuligheder, eftersom sidstnævnte er baseret på tendensen for glasål og ikke på blankåls undslipning (mål på 40 %); opfordrer til, at dette harmoniseres;

26. roser ICES for at arbejde på udviklingen af en model for en hel bestand med henblik på at analysere og forudsige tendenser;

27. understreger, at dataindsamling, -overvågning og -rapportering bør harmoniseres og standardiseres, således at dataene kan sammenlignes; anbefaler, at kommercielle og rekreative fiskere inddrages i indsamlingen og analysen af data;

Grænseoverskridende dimension

28. opfordrer medlemsstaterne til at indføre flere grænseoverskridende åleforvaltningsplaner, hvor det er relevant;

29. opfordrer Kommissionen og de relevante medlemsstater til at have en ambitiøs og realistisk forvaltningsplan for ål fra Den Almindelige Kommission for Fiskeri i Middelhavet; mener, at det er yderst ønskeligt, at denne plan bringes i overensstemmelse med åleforordningen;

°

° °

30. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.